

Radnai István

varázslatra várva

Dsida reminiszscenciák 1.

kit tavasz-eső áztat késő éjjel
villám kerülgeti ő a tócsát
magányos kabátja játszik a széllel
ázik a haj kusza a valóság

fellegeket hajt szerelem-ösztoke
magány lépcsőjén botlik a bóca
fényesen virít mennykövek üstöke
szenvedélyt étet a vágygalóca

igéző szemétől ittas a bolond
dúdolna dalt az élet oly csodás
csobog a csermely és gyűlik a gond
a tavasz éget nem hoz gyógyulást

vigasztalan eső ereszen csorog
korhadtt kapun túl kehes eb vicsorog

lidércek

Dsida reminiszscenciák 4.

fürtös hajad mit lenget galamb szárnya
arcomba szédül és rám lehelnél
hús karodban rám a nyugalom szállna
szívem edényét törné mint emlék

RADNAI ISTVÁN (1939) költő, író. Legutóbbi kötete: *Szívtáji Magyarország* (versek, 2019).

ha elhagynál vagy meglopna a nemlét
dermesztő ridegen mint a márvány
mely halálra fagyasztva a szerelmét
temetne fázva pórén és árván

de érzem itt vagy a helyed meleg még
hajad illata beszegett párnám
görcsösen markolnám a foszlott kelmét
nem hinném el csalóka az ármány

a testem lázban reszket puha kendő
takar s így teljen százezer esztendő

időzár

fátyolos szemű múlt előtt függönyök
mögött hajnali bíborfény dereng
a nappal bakancsa alatt közönyös
por kavarog emlék köde feszeng

kéklenek a napok távoli hegyek
éjjel a hold jár át az ablakon
szárnyát tárva éji pille téved el
a kósza fénysugár ahol lakom

tapogatom a takarót a párnát
füllent az érzés halvány szuszogás
égi lámpa villan és ettől árván
ébredek csak tréfált a megszokás

a falon bemozdul a halvány árnykép
emlék pille száll így kettőz az árnyék